



Viharnik

GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE LESNA SLOVENJ GRADEC GOZDARSTVO IN LESNA INDUSTRIJA N. SOL. O.

LETO XIV — STEVILKA 8

SEPTEMBER 1981

POSTNINA PLAČANA

Za izboljšanje gospodarjenja nekaterih naših TOZD smo sprejeli kopico ukrepov

O rezultatih poslovanja v prvem polletju smo veliko govorili v naših temeljnih organizacijah, izdana je bila posebna informacija o poslovanju celotne delovne organizacije, delavski svet delovne organizacije pa je na osmi seji obravnaval ne samo dejstva, kako smo gospodarili, ampak tudi predvidel in sprejel določene ukrepe za izboljšanje gospodarjenja v nekaterih naših TOZD, ki so poslovali z izgubo ali imajo druge gospodarske probleme.

Rezultati prve polovice letošnjega leta bi bili za celotno delovno organizacijo zelo ugodni, če ne bi upoštevali rezultatov TOZD TSP Radlje — Podvelka, ki je s

25,944.680,43 din negativnega ostanka čistega dohodka poslovala z izgubo. Plan proizvodnje v pogojnih enotah je bil dosežen le 66%, oziroma 33 % letnega plana. Glede na takšne rezultate poslovanja so TOZD Blagovni promet in strokovni delavci tehničnega sektorja za lesno industrijo in temeljne organizacije izdelali analizo vzrokov nedoseganja proizvodnje in predlagali ukrepe. Vzroke lahko strnemo na dva glavna in to:

1. investicija ni bila zaključena v predvidenem roku,
2. proizvodnja ni stekla tako, kot je bilo načrtovano.

(Nadaljevanje na 2. strani)

62390 RAVNE NA KOROŠKEM
STUDIJSKA KNJIŽNICA RAVNE



Folklorna skupina TOZD Gozdarstva Črna

(Nadaljevanje s 1. strani)

Sedaj je investicijski del v tovarni skoraj zaključen. Vzroki, ki še vplivajo na proizvodnjo, so v poskusni proizvodnji, v odpravljanju drobnih tehnoloških ovir, v organizacijskem delu po posameznih fazah — oddelkih, v kвалiteti izdelkov in s tem seveda v nižjem obsegu proizvodnje.

Tudi predvidevanja doseganja plana do konca leta niso rožnata. Letos ne bomo mogli doseči takega obsega proizvodnje, da bi bili pokriti stroški. Takšna napoved pa nas obvezuje, da dosledno izpeljemo sanacijski program in izvršimo vse naloge, ki smo si jih zadali z ukrepi, da nas ne bodo v prihodnjih letih pestili podobni problemi.

Vsi sprejeti ukrepi zavezujejo nekatere posameznike ali TOZD Blagovni promet in TOZD TSP Radlje — Podvelka odgovornosti za izvršitev. Za področje prodaje je TOZD Blagovni promet zadolžen, da izpelje prodajo lepjenih profilov in preveri ustreznost cen za vse izdelke izven rednega programa. Za izdelavo rolet in drugih plastičnih profilov je potrebno oceniti proste kapacitete ekstrudorjev in predvideti proste količine.

Z analizo stanja je bilo ugotovljeno, da so zaloge reprodukcijskih materialov večje od minimalno potrebnih, primanjkuje pa nekaterih delov okovja, zato ni možno dozirati v proizvodnjo takih dimenzij oken, da bi lahko hitro kompletirali odpremo. Neredna dobava je bila tudi vzrok motenj pri delu in s tem nižje proizvodnje od možne. Razkorak med naročili, ki so bila v skladu z letnim planom oz. predvidenim obsegom proizvodnje in neskladju dobav nekaterih repromaterialov z naročili, je povzročal na eni strani pomanjkanje nekaterih dimenzij stekla, okovja in šip, na drugi strani pa prevelike zaloge nekaterih dimenzij izdelkov (oken). Delavski svet delovne organizacije je v zvezi s problemom nabave repromaterialov sprejel ukrep, da bo TOZD TSP Radlje — Podvelka naročal material v skladu s proizvodnim planom. Material je dolžna oskrbeti nabavna služba na osnovi naročil tovarne.

Elemente okna — rolo omarice so izdelovali v tovarni pohištva Pameče. Zaradi večje potrebe po teh elementih je bila prenesena montažna linija iz Pameč v Radlje. Ta prenos pa je povzročil zastoj v proizvodnji oz. montaži rolo omaric in s tem nekompletna okna. S povečanjem številom delavcev na montaži bomo zaostanek izpada rolo omaric nadoknadili do konca avgusta letos.

Eden izmed pomembnih repromaterialov je žagan les, ki ga dobiva TOZD TSP Radlje — Podvelka iz Otiškega vrha. Do sedaj so bile dobave žaganega lesa zadovoljive, vendar pa bo potrebno povečati narez žaganega lesa v ustrezne dimenzije. Za zagotovitev čim večjih količin lesa bo TSP Radlje — Podvelka preizkusil uporabo kratic. Na žagi Otiški vrh bo zaposlen delavec, ki bo pred sušenjem izločal neustrezen les. Predvsem bo potrebno zagotoviti kakovostni žagan les.

Nedoseganje planske proizvodnje INTRO oken je bilo zaradi še neizvršene rekonstrukcije oddelka za proizvodnjo šip in PVC oddelka. Ta rekonstrukcija bi bila lahko opravljena takoj po demontaži lakirnice, vendar ni bilo pripravljene projektne dokumentacije. Delavski svet delovne organizacije je zadolžil posameznike in TOZD, da je potrebno dokončati projekte v najkrajšem možnem času in takoj po pripravljenem projektu izvršiti rekonstrukcijo v dela prostem času, morebitne izpade proizvodnje pa nadomestiti v dela prostih dneh. Za to inve-

sticijo je bila v planu za leto 1981 planirana tudi nabava nove opreme. Dokler ta oprema ne bo nabavljena in postavljena, bo večja proizvodnja možna le s povečanjem števila delavcev.

V delovni enoti Radlje se srečujejo s problemi nedoseganja količine in neustrezno kakovostjo proizvodov. V zvezi s tem je delavski svet sprejel kopico ukrepov, ki se nanašajo na nabavo nekaterih strojev in orodja in nekatere tehnološke rešitve v proizvodnih prostorih.

Poleg vseh naštetih problemov je prisoten tudi kadrovski problem. Nezadostno število delavcev povzroča ozka grla in neritimčno odvijanje proizvodnega procesa. Marsikdaj je potrebno premeščati delavce, kar povzroča odvečna organizacijska opravila. Organizatorji proizvodnje so odgovorni, da v skladu z normativi delovnega časa predvidijo potrebno število delavcev za vsako fazo in za vsak oddelek in pričnejo s postopkom pridobivanja novih delavcev.

Tudi organizacijsko delo ne teče dobro. Na tem področju so opazne pomanjkljivosti od faze opravljanja produkcijskega procesa, t. j. od tehničnega vodenja, preko priprave proizvodnje do izvajanja proizvodnje. Organizatorji dela porabijo precej časa tudi za opravila, ki niso najbolj nujno potrebna. Mnogi delavci, med njimi tudi vodstveni, svojih opravil ne poznajo dovolj dobro.

Z ukrepi je bilo sprejeto, da je potrebno takoj do potankosti preveriti organizacijske pomanjkljivosti pri vseh proizvodnih in neproizvodnih opravilih in z odpravo organizacijskih hib odpraviti motnje v pripravi proizvodnje in zagotoviti sinhroniziranost odvijanja proizvodnega procesa. Vsa normirana dela bodo od 1. avgusta dalje plačana po učinku. V primerih, da dela ne poznajo dovolj, je potrebno delavce naučiti delati. Delovni čas je potrebno izkoristiti dosledno in pravilno.

Ta analiza in ukrepi predstavljajo le eden del celote. Izdelati je potrebno še analizo stroškov, operativni plan proizvodnje do konca leta, predvideti rezultate poslovanja do konca leta, ukrepe na področju neproizvodne dejavnosti itd.

Kot sem že na začetku omenila in je iz povedanega teksta razvidno, situacija v TOZD TSP Radlje — Podvelka ni rožnata. Delavci TOZD bodo morali dojeti vso težo situacije, v kateri so. Da pa bomo lahko dosegli cilje, ki smo si jih zadali, bo potrebno veliko prizadevanj vseh, ki neposredno in posredno vplivajo na razreševanje problemov.

Vir: gradivo za 8. sejo delavskega sveta delovne organizacije

Druga temeljna organizacija, ki je ne samo v prvem polletju letošnjega leta, ampak že nekaj let nazaj, vplivala na slabše rezultate poslovanja celotne delovne organizacije je TOZD Gostinstvo in turizem. Vsa prizadevanja naših strokovnih in vodstvenih delavcev za izboljšanje položaja te temeljne organizacije so bila zastoj. O tej problematiki smo v VIHARNIKU že veliko pisali, zato vas želim obvestiti le o dogodkih v zadnjem mesecu.

V letošnjem letu smo se dogovarjali z delovno organizacijo Kompas Ljubljana o priključitvi našega TOZD Gostinstvo in turizem k TOZD Kompas Slovenj Gradec. Ugotovljeno je bilo, da TOZD Gostinstvo in turizem ni niti reprodukcijsko, niti kako drugače povezan z ostalimi našimi temeljnimi organizacijami, zato se nam je zdela takšna spojitev s sorodno delovno organizacijo najbolj primerna.

Iz razgovorov, pri katerih so sodelovali tudi predstavniki skupščine občine Slovenj Gradec in družbenopolitični delavci in so bili najbolj intenzivni v mesecu juliju, smo sklepali, da bo problem rešen s pripojitvijo našega TOZD k TOZD Kompas. S presenečenjem smo med potekom 8. seje delavskega sveta delovne organizacije sprejeli vest od TOZD Kompas Slovenj Gradec, da odstopa od predloga združitve. Delegati so brez posebne razprave sprejeli sklep, da bomo obvestili komite za turizem pri izvršnem svetu SR Slovenije in družbenopolitično skupnost Slovenj Gradec o izvajanju sklepa s 7. seje delavskega sveta delovne organizacije, ki se glasi: V kolikor dogovori ne uspejo po nobeni od naštetih variant, je treba s 1. oktobrom 1981 pričeti postopek stečaja.

Po tej odločitvi delavskega sveta je predsednik kolegijskega poslovnega odbora Peter Planinšec takoj obvestil komite za turizem in skupščine občin koroške krajine o situaciji TOZD turizem. V mesecu septembru bodo še tekli razgovori in iskale se bodo rešitve, vendar pa ni veliko upanja, da bi TOZD turizem obstajal še naprej.

Skoraj nerazumljivo je, da širša družbena skupnost nima več posluha do rešitve tega problema v smislu še nadaljnega delovanja te temeljne organizacije, saj je bilo v zimsko športni center na Pohorju vloženi veliko sredstev, ne samo finančnih, tudi z delom naših delavcev smo veliko prispevali k izgradnji.

O nadaljnjih razgovorih in rešitvah vas bomo obvestili v prihodnji številki VIHARNIKA.

Potrebno je omeniti tudi problematiko še ene naših temeljnih organizacij, ki pa ni takšne narave kot problematika prejšnjih dveh. To je problem prodaje proizvodov TOZD Nove opreme, ki se je pojavil zaradi nekonjunkture na tržišču v letošnjem letu. Zaradi zaostajanja prodaje so narasle zaloge, kar pa povzroči nižjo storilnost in končno manjšo proizvodnjo. Kljub temu pa je bil v prvem polletju finančni rezultat precej ugoden. Na tak finančni uspeh pa so delno vplivali tudi nižje izplačani osebni dohodki v TOZD od poprečno izplačanih v ostalih temeljnih organizacijah.

Delavski svet je na 8. seji posvetil tudi tej problematiki veliko pozornost. Sprejeti so bili ukrepi, ki bodo lahko vplivali na izboljšanje stanja prodaje:

— doseči je potrebno kvaliteto končnih izdelkov, da bi lahko konkurirali drugim proizvajalcem in bi bila prodaja lažja,

— vodstvo temeljne organizacije in tehnično osebje naj prouči možnost večjega izkoriščanja notranjih rezerv, kar bi omogočilo pocenitev gotovih izdelkov in s tem bo konkurenčna sposobnost na tržišču večja,

TOZD Blagovni promet se naj intenzivneje vključi v prodajo izdelkov Nove opreme z vsemi razpoložljivimi sredstvi in naj upošteva specifično prodaje njihovih izdelkov nasproti ostalim izdelkom. Konkurenca na tržišču je za večino njihovih proizvodov mnogo hujša, kot za druge, saj je sorodnih proizvajalcev preko 300 v državi.

Proučiti je potrebno učinkovitejše nagrajevanje po efektu za prodajno osebje, kar bi predvsem imelo pozitivne rezultate. Izjemna situacija zahteva tudi pri prodaji izjemne napore. Blagovni promet naj ugotovi, katere proizvode bi lahko bolje prodajali, čeprav jih ne proizvajamo.

— Razvojna služba v delovni organizaciji in tehnologiji v temeljni organizaciji naj več pozornosti posvetijo

novim proizvodom, ki jih tržišče akceptira. Več posluha je potrebno imeti za inventivne predloge in jih boljše nagrajevati. Predvsem je potrebno vso pozornost posvetiti oblikovanju izdelkov, ki imajo prav tako velik vpliv na boljšo prodajo in ugled temeljne organizacije.

— Povečati je potrebno ekonomsko propagando za izdelke, kjer je konkurenca velika, predvsem pa za izdelke Nove opreme.

— Pri odpremi izdelkov je potrebno uvesti strogo disciplino, da ne bi bilo zaradi površnosti reklamacij.

— Na področju Jugoslavije je potrebno pridobiti distribucijska skladišča. Potencialna mesta bi bila: Ljubljana, Novi Sad, Kumanovo in Skopje. To bi zmanjšalo stroške, dobava bi bila hitrejša in to bi razbremenilo skladišče gotovih izdelkov doma.

— Blagovni promet naj pripravi predlog vključevanja izdelkov Nove opreme v prodajo preko lastne prodajne mreže.

— Izkoristiti moramo možnost prodaje preko inženiringa.

— Izkoristiti moramo možnost prodaje v dokompletaciji z našimi poslovnimi partnerji.

— V kolikor je možno, moramo nujno pridobiti kreditna sredstva za pospešitev prodaje.

— Z ozirom na to, da imajo proizvodi Nove opreme možnost plasmana na inozemskem tržišču, je treba pospešiti prodajo v izvoz, pa čeprav se ne dosegajo takšni učinki kot na domačem tržišču. Zaradi velike potrebe po devizah bodo razliko pokrivali uporabniki deviz. Z večjim izvozom bi razbremenili prodajo na domačem tržišču.

Vir: gradivo za 8. sejo delavskega sveta delovne organizacije

Delavski svet delovne organizacije je obravnaval še problematiko v TIP Otiški vrh. Z zadovoljstvom je bilo ugotovljeno, da so bili rezultati poslovanja v gozdarskih TOZD v prvem polletju zelo ugodni in, da bo potrebno še veliko prizadevanj v temeljnih organizacijah lesne industrije, da bomo do konca leta dosegli planirane rezultate.

Ida Robnik



Domačija našega gozdarja na Pohorju

Obravnavali in sklepali so:

Vse temeljne organizacije združenega dela v delovni organizaciji LESNA Slovenj Gradec so v času od 1. 7. do 15. 8. 1981

— obravnavale mesečno poslovanje in določile vrednost točke za mesec julij 1981;

— obravnavale rezultate poslovanja za I. polletje in potrdile polletni obračun za leto 1981.

Posamezne temeljne organizacije so še obravnavale in sprejele:

TOZD gozdarstvo Radlje

15. seja delavskega sveta TOZD 13. 7. 1981

— obravnavali in sprejeli so anekse k samoupravnim sporazumom temeljnih planov SIS gospodarske infrastrukture;

— obravnavali in sprejeli so samo-

upravni sporazum o temeljih plana SIS za gozdarstvo SR Slovenije.

TOZD gozdarstvo Slovenj Gradec

18. seja DS TOZD 28. 7. 1981

— obravnavali so pravilnik o osebnih prejemkih, ki gredo v breme materialnih stroškov.

TOZD žaga Vuhred

zbor delavcev TOZD 28. 7. 1981

— obravnavali in potrdili so pravilnik o osebnih prejemkih, ki gredo v breme materialnih stroškov.

TOZD TIP Otiški vrh

34. seja delavskega sveta TOZD TIP Otiški vrh 8. 7. 1981

— sprejeli so rebalans plana TOZD TIP Otiški vrh in plan II. letnega re-monta v letu 1981.

TOZD TSP Radlje — Podvelka

zbor delavcev DE Podvelka 10. 7. 1981
— obravnavali so proizvodno problematiko TOZD TSP Radlje — Podvelka za I. polletje 1981.

8. seja delavskega sveta DO LESNA Slovenj Gradec 7. 8. 1981

Obširna razprava na 8. seji delavskega sveta DO je potekala predvsem o problematiki gospodarjenja in o rezultatih, ki so bili doseženi v DO LESNA v I. polletju leta 1981.

Več o poslovanju, sprejetih sklepih in stališčih pa boste našli v prispevku: ZA IZBOLJŠANJE GOSPODARJENJA NEKATERIH NAŠIH TOZD SMO SPREJELI KOPICO UKREPOV.

Marija Zakeršnik

Kadrovske vesti

PRIŠLI V TOZD (JUNIJ 1981)

Priimek in ime — Datum nastopa dela — Prof. pokl. po dej. izobrazbi — Profil pokl. po del. mestu — Organizacija, iz katere prihaja

TOZD GOZDARSTVO ČRNA NA KOROŠKEM

Oderlap Ivan, 1. 6. 1981, K-delavec, K-delavec, Rudnik Mežica

Petrič Peter, 15. 6. 1981, K-delavec, K-delavec, iz JNA

TOK GOZDARSTVO RAVNE NA KOROŠKEM

Mikeln Janko, 22. 6. 1981, VS-gozd. inž., VS-gozd. inž., iz JNA

TOZD ŽAGA OTIŠKI VRH

Lorenci Elizabeta, 1. 6. 1981, NK-delavka, PK-delavka, Okus Radlje

TOZD ŽAGA VUHRED

Gmajner Marjan, 17. 6. 1981, NK-delavec, PK-delavec

TOZD TOVARNA POHIŠTVA PREVALJE

Osojnik Suzana, 3. 6. 1981, NK-delavka, PK-delavka, prva zaposlitev

Plemen Marija, 5. 6. 1981, NK-delavka, PK-delavka, prva zaposlitev

Babič Smilja, 8. 6. 1981, NK-delavka, PK-delavka, Tekst. industrija Otiški vrh

Medič Milena, 8. 6. 1981, NK-delavka, PK-delavka, Gorenje Velenje

Žvab Ivan, 18. 6. 1981, SS-delavec, PK-delavec, prva zaposlitev

Pranjekovič Marko, 24. 6. 1981, KV-delavec, PK-delavec, Železarna Ravne

Kasniq Sabit, 24. 6. 1981, NK-delavec, PK-delavec, Lepenka Prevalje

TOZD TOVARNA POHIŠTVA PAMEČE

Balant Darinka, 23. 6. 1981, KV-kuharica, PK-pom. lakir. in luženja PK, DSSP

TOZD TOVARNA IVERNII PLOŠČ

Topler Branko, 1. 6. 1981, KV-delavec, KV-delavec, iz JNA
Vontčina Maks, 1. 6. 1981, VS-gozd. inž., VS-direktor, SOB Slovenj Gradec

Jeromel Ivan, 6. 6. 1981, KV-delavec, KV-delavec, iz JNA
Planšak Franc, 11. 6. 1981, NK-delavec, PK-delavec, prva zaposlitev

Marošek Mihael, 24. 6. 1981, PK-delavec, KV-delavec, iz JNA

Gorinšek Peter, 29. 6. 1981, KV-delavec, KV-delavec, iz JNA

TOZD TRANSPORT IN SERVISI PAMEČE

Rošer Dominik, 8. 6. 1981, SS-stroj. teh., SS-stroj. teh., iz JNA

Ramšak Franc, 18. 6. 1981, KV-avtomoh., KV-voznik, Gorenje Velenje

TOZD NOVA OPREMA SLOVENJ GRADEC

Hauser Vilina, 1. 6. 1981, SS-oblik. teh., SS-delavka, —

Ošlak Darko, 18. 6. 1981, SS-delavec, SS-delavec, iz JNA

DELOVNA SKUPNOST ZA OPRAVLJANJE DEL SKUPNEGA POMENA SLOVENJ GRADEC

Pirkmaier Saša, 1. 6. 1981, VS-dipl. gozd. inž., VS-dipl. gozd. inž., TIP Otiški vrh

Skobir Marjan, 10. 6. 1981, NS-delavec, NS-delavec, —

Marin Ivan, 22. 6. 1981, VSS-varnostni inženir, VSS-varnostni inženir, iz JNA

TOZD BLAGOVNI PROMET SLOVENJ GRADEC

Pavičević Darinka, 1. 6. 1981, SS-delavka, SS-delavka, Milentije Popović Leskovac

INTERNA BANKA

Skutnik Silva, 1. 7. 1981, VS-dipl. ekonomist, VS-dipl. ekonomist, prva zaposlitev

ODŠLI IZ TOZD (JUNIJ 1981)

Priimek in ime — Datum prenehanja dela — Prof. pokl. po dej. izobrazbi — Prof. pokl. po del. mestu — Organizacija, v katero prihaja

TOZD GOZDARSTVO ČRNA NA KOROŠKEM

Zaže Rafael, 14. 5. 1981, K-delavec, K-delavec, umrl

Kamnec Andrej, 5. 6. 1981, K-delavec, K-delavec, invalidsko upokojen

TOZD GOZDARSTVO RADLJE OB DRAVI

Obreza Franc, 21. 6. 1981, KV-delavec, KV-delovodja, umrl

TOZD TOVARNA POHIŠTVA PREVALJE

Vidakovič Radoje, 26. 6. 1981, KV-delavec, PK-delavec, Rudnik Mežica

Kričej Marta, 30. 6. 1981, NK-delavec, PK-delavec

TOZD TOVARNA POHIŠTVA PAMEČE

Tomazin Ivan, 31. 5. 1981, PK-delavec, KV-kurjač, —

Ring Franc, 4. 6. 1981, SS-delovodja, VSS-obratovodja, invalid. upok.

Knez Dragica, 5. 6. 1981, PK-delavka, PK-pom. pri stroj., Prevent

Urši Majda, 30. 6. 1981, PK-delavka, PK-pom. pri stroj. —

TOZD TOVARNA IVERNII PLOŠČ OTIŠKI VRH

Paradiž Ivan, 6. 6. 1981, PK-delavec, PK-delavec, Lesna — CLS

Laznik Leopold, 6. 6. 1981, PK-delavec, PK-delavec, Lesna — CLS

Vegi Ljubo, 23. 6. 1981, PK-delavec, PK-delavec, —

Smrtnik Franc, 30. 6. 1981, PK-delavec, PK-delavec, —

TOZD TRANSPORT IN SERVISI PAMEČE

Prebil Slavka, 1. 6. 1981, NK-delavka, PK-delavka
 Potočnik Maks, 30. 6. 1981, KV-voznik, KV-voznik, Rudnik
 Mežica

TOZD NOVA OPREMA SLOVENJ GRADEC

Kašnik Niko, 1. 6. 1981, KV-delavec, KV-delavec, Železar-
 na Ravne
 Stanta Zdenka, 30. 6. 1981, VS-dipl. ekonomist, VS-dipl.
 ekonomist, DSSP

TOZD GOSTINSTVO IN TURIZEM SLOVENJ GRADEC

Nedič Vera, 30. 4. 1981, PK-delavka, KV-delavka, —
 Prosenjak Marin, 10. 6. 1981, NK-delavec, PK-delavec, —

DELOVNA SKUPNOST ZA OPRAVLJANJE DEL**SKUPNEGA POMENA SLOVENJ GRADEC**

Balant Darinka, 22. 6. 1981, KV-kuharica, KV-kuharica,
 TP Pameče

TOZD	M	Ž	Skupaj
Gozdarstvo Slovenj Gradec	41	3	44
Gozdarstvo Mislinja	54	4	58
Gozdarstvo Črna	143	12	155
Gozdarstvo Radlje	134	23	157
TOK gozd. Slov. Gradec	36	2	38
TOK gozd. Radlje	33	6	39
TOK gozd. Ravne	29	6	35
TOK gozd. Dravograd	15	3	18
Žaga Mislinja	46	6	52
Žaga Otiški vrh	54	14	68
Žaga Mušenik	39	7	46
Žaga Vuhred	71	10	81
Tovarna pohištva Prevalje	76	133	209
Tovarna pohištva Pameče	166	179	345
TSP Radlje — Podvelka	171	149	320
Tovarna ivernih plošč Otiški vrh	201	26	227
Gradnje Slovenj Gradec	73	7	80
Transport in servisi Slov. Gradec	136	13	149
Centralno lesno skladišče			
Otiški vrh	39	5	44
Nova oprema Slov. Gradec	157	133	290
Delovna skupnost za opravljanje del skupnega pomena	74	116	190
Gostinstvo in turizem			
Slovenj Gradec	8	9 + 3 V	17 + 3 V
Blagovni promet Slovenj Gradec	75	62	137
Interna banka Slovenj Gradec	5	28	33
SKUPAJ	1876	956	2832

Darinka Urbancl

Pozabljam te

Sama sedim,
 tiho, popolnoma tiho
 je naokrog,
 z mislimi nate se še
 ukvarjam,
 a zaman, ni te... ni.

Pozabljam te,
 pozabljam tvoje oči,
 v katere sem zrla
 in vztrepetala
 ob tvojem pogledu.
 Pozabljam, poljub svoje
 samo izmišljene ljubezni.

Ne jočem,
 čeprav sta mi kanili
 včeraj dve solzi iz oči,
 čeprav mi je iz notranjosti
 duše prišel tihi vzdihljaj:
 ZAKAJ, LE ZAKAJ?

Danes, danes je nov dan,
 ne sprašujem se več
 ZAKAJ in ČEMU?

Danes je ostal nate
 samo še spomin,
 spomin, ki se bo še
 dva dni poznal
 in potem... potem bodo
 odšli tudi spomini.

Bolečina je zbežala,
 čez noč je odšla z jutranjo
 zarjo,

ne prosim te: »Vrni se!«
 Odšla bom tiho od te,
 še tiše, po prstih, da boš tudi
 ti pozabil,
 kako sem prišla za trenutek,
 samo za trenutek
 v tvoje življenje...

Silva Pažek

Tesnejše sodelovanje s predstavniki obveščanja izven Lesne

Že nekaj časa smo v Lesni ugotavljali, da so informacije v sredstvih javnega obveščanja o dogajanjih v naši delovni organizaciji preskope in večsah tudi enostranske. Ugotovili smo tudi, da lahko ta problem odpravimo edino le s tesnejšim sodelovanjem z novinarji in drugimi delavci javnega obveščanja. V ta namen smo v mesecu avgustu organizirali prvo informativno sejo z novinarji iz koroške krajine. Kljub dopustniškim dnevom so se sestanka udeležili skoraj vsi povabljeni.

Dnevni red je bil precej obsežen zaradi tem, ki smo jih želeli predstaviti in pa seveda zaradi velikosti naše delovne organizacije in številnih dejavnosti, ki jih opravljamo. Že razprava o poslovanju Lesne v prvem polletju je trajala skoraj dve uri. Podrobneje smo jih seznanili o poslovanju posameznih dejavnosti, s posebnim poudarkom problematike LPK, o uvoznih izvoznih problematiki in ukrepih za izvršitev plana ter posebej o statusni ureditvi in poslovanju interne banke Lesne. Glede problematike TOZD Gostinstvo in turizem, ki je javnosti že znana, smo temu področju posvetili posebno pozornost. Ugotavljali smo, da bi bila velika družbena škoda izvesti stečaj te temeljne organizacije, saj to tudi ni v nikakršnem interesu občanov in da bo potrebno še nadalje iskati rešitve.

Vodstveni in strokovni delavci Lesne so odgovarjali na vprašanja, ki so jih postavljali novinarji. Skupno smo ugotovili, da je pri nas veliko tem, ki so aktualne (organizacija, cilji srednjeročnega programa, razvoj, investicije, vpliv administrativnih ukrepov na naše poslovanje itd.) in bi bilo potrebno o njih obvestiti širšo javnost.

V drugi polovici avgusta ste lahko brali v časopisih (Delo, Večer) in poslušali na lokalnih radijskih postajah in radiu Ljubljana o temah, ki so bile predmet našega sestanka.

Razšli smo se z dogovorom, da bomo večkrat organizirali takšne in podobne sestanke z namenom, da bodo novinarji prejeli poslovne informacije iz naših rok, da bo širša javnost pravilno informirana o naših naporih v trenutni situaciji in prizadevanjih za v bodoče. Dogovorili smo se tudi, da bodo novinarji kljub takemu načinu dobivanja informacij iskali informacije tudi na naših temeljnih organizacijah. Predlagali so, da bi bilo primerno tudi na tozdih, ki želijo javnost obvestiti o kakšnem dogodku, organizirati podobne sestanke.

I. Robnik

Glasilo VIHARNIK izdaja organizacija združenega dela LESNA Slovenj Gradec, gozdarstvo in lesna industrija r. o. — Ureja uredniški odbor: Vida Gerl, Ludvik Mori, Oto Pisman, Hedvika Janše, Nada Černič, Marjan Čuješ, Vida Vrhnjak, Andrej Sertel, Ida Robnik — Glavni urednik: Andrej Sertel, odgovorna urednica: Ida Robnik, lektorica: Majda Klemenšek, tehnični urednik: Bruno Znidaršič — Naklada 5100 izvodov — Kliseji in tisk: CGP Večer Maribor, Tržaška c. 14, 62000 Maribor, 1981

Uresničevanje srednjeročnega programa na področju telefonije

Iz razgovora z direktorjem TOK Ravne Jožetom Logarjem:

V srednjeročnem programu TOK Ravne za obdobje 1981—1985 pomeni izgradnja telefonskih omrežij na podeželju eno glavnih nalog. Celotno kmečko področje občine Ravne naj bi bilo povezano s telefoni.

Z načrtno izgradnjo so pričeli že leta 1979. Do leta 1980 je bilo s telefoni povezano celotno obmejno področje od Strojne do Koprivne, kjer je bilo priključenih preko 70 kmetij. Po srednjeročnem planu moramo povezati s telefonskim omrežjem še področja Javorje, Plat, Kotlje, Zagrad, Tolsti vrh, Zelenbreg in Suhi vrh. To predstavlja program do leta 1984.

Kaj nam telefonske zveze pomenijo, ni potrebno posebej pojasnjevati. Jasno je, da je v današnjem času to izrednega pomena zaradi hitrega komuniciranja z dolino brez velikih drugih stroškov. Imeli smo že primere v tem letu, ko je kmetu zgorel hlev in ko je na takojšnjo intervencijo gasilcev uspelo obvarovati hišo, kar bi bilo brez telefona nemogoče. Pomeni olajšanje življenjskih pogojev kmeta, kar še posebej velja za obmejno področje, saj je naša naloga ohraniti trdo živo mejo. Da pa ima

telefon izreden pomen za potrebe splošne ljudske obrambe, ni potrebno posebej poudarjati.

Na TOK Ravne smo se samoupravno odločili, da vsaka razpoložljiva sredstva z možnimi prispevki vlagamo v razreševanje tega problema. To pa so sredstva ostanka dohodka in ostalih samoprispevkov v obliki drogov, vključevanja v delo idr. Z oziranjem na prizadevanja TOK so se v akcije vključili tudi drugi družbeni dejavniki od vojske do občine in SKIS in PTT TOZD Slovenj Gradec, kar nam je v veliko pomoč in zagotovilo realizacije postavljenih načrtov.

V letošnjem letu je bila akcija izredno močno zastavljena. Končali smo opremo s telefoni na področju Javorja, Leše—Plat in Ravne—Uršlja gora—Podkraj. Celotno postavljeno omrežje obsega preko 30 km, na področju smo priključili 40 kmečkih hiš s kompletnim naseljem Leše. Ca. 600 drogov je bilo postavljenih v zelo zahtevnih terenih, kar je zahtevalo izredno veliko dela.

Delo se je odvijalo zelo organizirano in efektno, saj smo v ca. 40 dneh zaključili vsa dela. Na razpolago smo imeli 44 vojakov in 6 monterjev PTT, sodelovali pa so tudi kmetje.



Iztok Hrastel v sredini, in Peter Bobek na desni, na levi sodelavec monter PTT Maribor

Celotna investicijska vrednost znaša ca. 800 milijonov din, zagotoviti je bilo potrebno ca. 350 milijonov din, vse ostalo pa je bilo pokrito z delom in materialom.

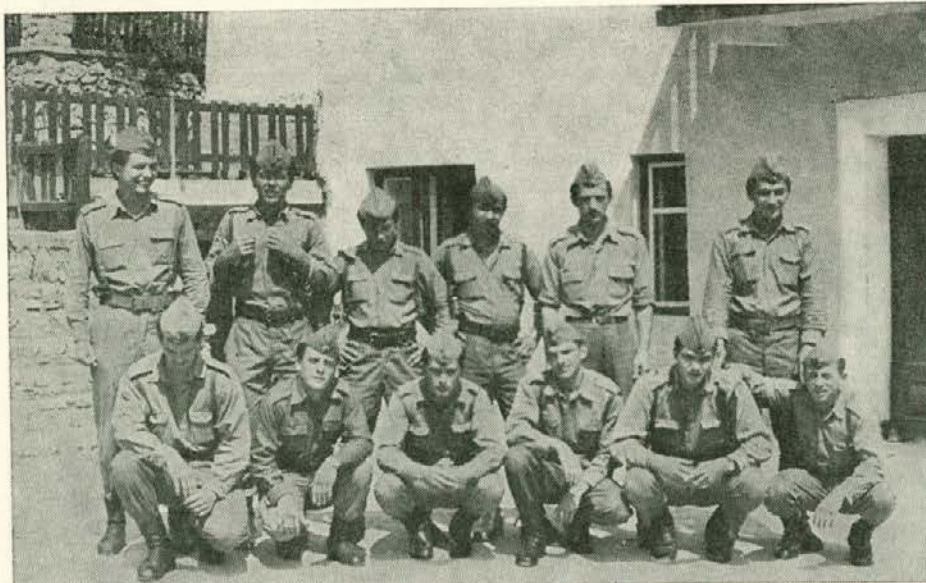
Ob zaključku bi se rad zahvalil vsem, ki so kakorkoli sodelovali pri tej obsežni akciji. Zahvala gre predvsem vojni pošti Dravograd in Ljubljana, ki so nam pomagali pri fizičnih opravilih del, PTT TOZD Slovenj Gradec pa zahvala za vso strokovno vodstvo ter izredno angažiranje pri nabavi potrebnega materiala. Posebno se zahvaljujemo kmetu Pristavu, ki je z veseljem sprejel vseh 44 vojakov pod svojo streho in jim nudil vse potrebno, od prenočišča do zelo dobre prehrane, kar je bil osnovni pogoj za dober delovni elan.

Dober mesec dni smo bili vojaki in se disciplinirano in odgovorno obnašali do vseh nalog, zato tudi uspeh ni izostal.

Z dobro zastavljenim in organiziranim delom nam je uspelo, da smo naše plane celo presegli, kajti področje Uršlje gore je v planu za do leta 1982. Prepričani smo, da bomo tako sodelovali še naprej, tako ni bojazni, da zelo smelo začrtan srednjeročni program ne bi realizirali.

Ob zaključku del na območju Leš sem obiskala delovno enoto pri kmetu Pristavu na Lešah. Iz razgovora z vodnikom-komandirjem delovne ekipe vojne pošte Dravograd tovarišem Iztokom Hrastelom povzemam naslednje:

»Pri izgradnji telefonske linije v okolici Leš je sodelovalo 18 vojakov iz rodu vezistov. Skupaj smo delali 35 dni, povprečno po devet ur na dan. Opravljali smo predvsem zemeljska dela: od postavljanja drogov za tele-



Delovna ekipa vojne pošte Dravograd

fonsko linijo, napeljuje kablov in ozemljitve. Delo je potekalo organizirano in hitro, v prijateljskem vzdušju s kmeti. Odnesele bom izredno lepe vtise o življenju na kmetijah in na vasi. Povsod smo bili zelo dobro sprejeti, kmetje so nas gostili z obilnimi kmečkimi malicami, mi pa smo jim pomagali, seveda kolikor nam je dopuščal čas, pri raznih kmečkih opravilih.

Zelo dobro smo sodelovali tudi z delavci, monterji PTT, ki so nam pomagali s strokovnimi nasveti. Pridobili smo si precejšnje znanje, tako da zadnje dni že skoraj nismo več rabili strokovne pomoči. Tako pridobljeno znanje bo lahko marsikateri vojak s pridom koristil v življenju.

Še enkrat bi hotel poudariti, da je bilo vzdušje pri delu izredno tovariško, prijateljsko, pa ne samo pri delu, tudi v prostem času. Omeniti moram, da smo vojaki ob priliki praznovanja 22. julija pomagali pri urejanju igrašča na Lešah. Sodelovali smo

tudi pri organiziranih prireditvah v odbojki in šahovskem turnirju. Vsi vojaki smo bili izredno zadovoljni z uspehom, ki smo ga dosegli.«

Iztoka je dopolnil Peter Bobek, PTT monter, strokovni sodelavec iz PTT Maribor:

»Sodelovanje z vojaki je bilo izredno dobro. Pohvale vreden je predvsem odnos in volja do tako specifičnih opravil. Tako smo lahko pomagali začetne težave, ki so izhajale iz dela s posebnimi materiali in posebno strukturo. Dobra organizacija dela mi je omogočila, da sem lahko opravljal samo strokovna dela.

Glede na okoliščine (težaven teren) so bila dela opravljena v rekordnem času. Petnajst hribovskih priključkov je oddaljenih približno 16 km od Prevalj, skupaj pa smo pripravili za priključitev 40 telefonov. To pomeni 15 km ozirama 15 ton kabla, napetega na drogeve.

Odlično smo sodelovali tudi s kmeti. Pomagali so nam s svojim delom,

nam dali na razpolago orodje, mehanizacijo in hrano.

Vse to je prispevalo k izredno dobremu vzdušju med delom, pa tudi v prostem času, ki smo ga zapolnili z raznimi igrami in medsebojnim spoznavanjem.«

Za zahvalo za požrtvovalno delo je direktor TOK Ravne podelil vsem vojakom posebne diplome. V kratki proslavi ob zaključku akcije na Lešah je bilo omenjenih še nekaj imen, ki imajo veliko zaslug za dobro organizirano delo. Revirni vodja tega predela Ivan Kopušar je bil med potekom te akcije tudi organizacijski vodja in je s svojo stalno prisotnostjo in organizacijskimi opravili dobil vzdevek »poštar Ivan«.

Še enkrat pa moram omeniti kmeta Pristava, ki je s svojo gostoljubnostjo pustil posebno dober vtis pri vseh, ki so se med časom izdelave telefonskih priključkov zadrževali pri njem.

Razgovore vodila Ida Robnik

Zrela rž

Sedaj, ko se po naših njivah žanje rž, sem se spomnila dogodka, ki se je dogajal med vojno v Javorju nad Črno.

V Javorju nad Črno je bila lepo urejena domačija, ki so ji po domače rekli pri Počelu. Med vojno so bile njive skrbno obdelane, saj je bil živež potreben za dom in za naše borce. Zato je tudi oče Počel že v jeseni 1943 posejal veliko njivo rži.

Pa je prišlo leto 1944. Težki rženi klasi so se zibali v rahlem vetru. Oče Počel jih je z veseljem gledal in ugotavljal, koliko škafov bo pridelal. Žetev se je bližala, žena pa je bila na porodni postelji. Kaj sedaj, treba bo žanjic, le kje jih dobiti? Med vojno je bilo hudo za ljudi. A spomnil se je na dobre Modrijeve ženske. Napotil se je k Modriju in poprosil Pavlo in Polonco, da mu prideta pomagat požet rž. Veseli in zadovoljni sta mu obljubili pomoč. Drugo jutro sta zgodaj vstali, pospravili doma, vzeli srpe v roke in odhiteli k Počelu. Nista slutili, da je to njuna zadnja pot, pot, ki sta jo tolikokrat prehodili. Namesto na njivo sta šle v smrt. Zakaj? Pri Počelu na dvorišču so

se zbirali raztrganci z nemško patrolo. Pavla in Polonca sta prišli na dvorišče. Tam so ju obstopili raztrganci. Po zasliševanju so odjeknili strelji. Pet žrtev je obležalo v krvi na Počelovem dvorišču. Med njimi sta bili tudi Modrijevi Pavla in Polonca. Po tem krutem dejanju so raztrganci odšli nazaj v Črno. Živo so pustili le Počelovo mamo, ki je v strahu k sebi stiskala dva novorojenčka. Otroka nista videla svojega očeta, a ponosna sta bila nanj.

Po tem dogodku so prihiteli ljudje, ki so na mrtvaški oder položili pet žrtev. Žalostno so zazvonili javorski zvonovi in oznanjali bližnji in daljni okolici, da so padle nove žrtve.

Dobre štirinajst dni pred tem dogodkom sva s Faniško še kramljale s Polonco in Pavlo, kako bo treba še pomagat borcem po naših gozdovih, a zgodilo se je drugače.

Zgubila sem dve dobri prijateljici, ki sem jima lahko zaupala. Pri Modreju smo ilegalno rekli pri »Hruškah«. Tam so se zbirali prvi aktivisti in borci. Bili so zavedni.

Čas pa hiti in prinese novo življenje, a vendar ostajajo spomini, kadar zagledam njivo lepo zrele rži.

Prijateljicama v spomin napisala Štefka Melanšek

POPRAVEK

V sedmi številki VIHARNIKA sem prečitala sestavek OBCINSKI PRAZNIK RAZBOR 1981. Zamislila sem se nazaj na preteklo vojno viхро. V dnevniku sem se morala prepričati, da je to napaka. V sestavku piše, da je bila ena najhujših borb Tomšičeve brigade na Razboru 6. 4. 1944, kar ni res. Tomši-

čeva brigada se je borila tu 6. 10. 1944, kar je tudi zgodovinsko dokazano. Ni nam vseeno, da se zgodovino prikazuje v drugi luči. Mislim, da se je Mihaela Lenart pri tem podatku precej zmotila, saj so tu še ljudje, ki se spomnijo te bitke. Razborčani pravijo, da je bila ta bitka na petek, zato ta dan še danes imenujejo črni petek.

Štefka Melanšek

**Dopisuj
v
glasilo**

Zlata ohcet Erjavčevih

Morda mi jublanta in bralci ne bodo zamerili, če sem s svojimi sestavki nekoliko bolj pozen, še posebno zdaj poleti, ko človeka narava in delo nenehno kliče in priganja.

Pa vendar so taki jublanti bolj redki, prav zato sem izkoristil priložnost, da obiščem Ivana in Marijo Kuster, po domače Erjavčevega očeta in mamo iz Podlipja nad Muto, da kaj več zvedo o njihovi skupni življenjski poti.

Čeprav sta si že oba nadela osmi križ, bi se motil, kdor bi si mislil, da ju bo našel vsaj v nedeljo pri počitku. Tudi tisto nedeljsko jutro sem našel oba pri delu. Ata je krmil živino, teta pa, kakor jo kličem, je ropotala z lonci v veliki velbani kuhinji.

Prav tedaj je kuhala zajtrk na plinskem štedilniku, onega velikega pa je »biksala«, da se je sijajno svetil. Na tem kuha le večje obroke. Kdo ve, koliko ljudi je že nasitila s svojimi kuhalicami, ki jih vrti že preko šestdeset let in še sedaj rada kuha, čeprav že združuje dve sedmici. Kuhala pa ni samo doma, ampak tudi na številnih ohceti in sedminah.

Oba sta zagledala luč sveta v ostriški fari, kjer sta preživljala svoja otroška in mlada leta. Oba sta tudi čutila breme prve svetovne vojne, ko so morali njihuni očetje na fronto, matere pa so se same prebijale doma z otroci in tako je prišel del bremena tudi na otroška ramena.

Ko sta bila oba skupaj, sem ju vprašal, kdaj jima je bilo najlepše v življenju. Odgovorila sta, da je bilo najlepše v mladih letih, ko so veliko prepevali in se šalili. Žižpretovi Micki, kakor so jo klicali, je bilo tudi tedaj lepo, kadar se je mogla izmuzniti strogemu očetu na ples in čeprav je potem pela palica. Ivan pa je rad prepeval s fanti po ostriških hribih, še raje pa je hodil pet pod Mickino okno vse do tlej, dokler je ni osvojil.

Ker je Micki mati zgodaj umrla, je morala mlada prijeti za gospodinjstvo, pa tudi potem, ko je imela že svojo družino, je še gospodinjila očetu, dokler se ni oče ponovno poročil. Potem sta z možem Ivanom čez dvajset let gospodarila na njegovem domu pri Lonhterju, dokler ni odrasel sin, kateremu sta izročila kmetijo, sama pa s prihranki kupila drugo kmetijo na Podlipju.

Rodilo se jima je osem fantov in štiri dekleta. Prvega sina je vzela nemška vojska, dva pa sta umrla v otrostvu.

Ko sem pobaral Marijo, kdaj ji je bilo najhuje, je povedala, da v zimi leta dvainštiridesetega, ko je bil mož v nemškem ujetništvu, doma pa je umrla njegova mati in njen sin, star sedem let. Že drugi dan po pogrebu je morala spravljati malo starejšega fanta z isto boleznijo davico skozi visok sneg in zamete v dolino, do koder je bilo še poleti treba pešati dve uri. Trud ni bil zaman, požrtvovalni zdravniki so otroku rešili življenje in to je bilo zanjo najlepše plačilo.

Tudi Ivanu se ni godilo dobro v nemškem taborišču. Dejal je: »Razkopavali smo minska polja ali pa bili zaprti v barake, okoli katerih so padale bombe, da se je vse treslo. Pa tudi doma nas je okupator strahoval. Ko so se od sosedov partizani preselili k nam, so bili



Slavljenca s pričama

izdani. Prišli so gestapovci in pokalo je okoli hiše. Partizani so se umaknili v gozd, našo številno družino z nekaterimi drugimi ljudmi, ki so bili takrat pri nas pognali v hišo. Tudi gluhega očeta so suvali in butali, nakar so se nekaj posvetovali. Morda nas je bilo preveč za smrt ali pa nas je rešil kak dober nemški častnik. Strogo so mi ukazali, naj zaprežem konje in peljem v dolino nemškega ranjenca. Ko sva se drugi dan s fantom vračala domov in prišla s konji do našega sosedov, sva z grozo opazila pogorišče iz katerega se je še rahlo kadilo. Sin je kriknil: »Ata, tudi pri nas so gotovo požgali, le kam naj greva.« Tedaj zagledam našega ostarelega hlapca, ki se je nama ves prestrašen bližal in povedal, da naš dom še stoji.

Sin Ivan je dobil v treh tednih pramen sivih las, meni pa se še sedaj roke močno tresejo, ko se spomnim teh dogodkov. Nemci so nam kar naprej grozili.

Da bi jim pregnal te težke spomine, sem Ivana vprašal, kako dolgo je že lovec, če je bil prej res »raubšic«, kakor sem slišal. Rahlo je pritrdil in priznal, da se z »raubšicanjem« ni šaliti. Dejal je: »Po vojni smo nekateri začeli razmišljati, da bi si Ostričani sami ustanovili svojo lovsko družino in ker je nova oblast dala pravico tudi delavcem in kmetom, smo postali samostojna družina. Le gospodje iz trga so nas postrani gledali...«

To je le del spominov iz njenega življenja. Ko sem ju vprašal, koliko vnukov in pravnukov se je udeležilo njune zlate ohceti, sta začela seštevati vnuke in jih naštel dvajset vnukov in devet pravnukov.

Na ohceti je bil navzoč tudi en par svatov od prve svatbe ter veliko število drugih in sosedje. Sosed mi je zaupal, da je bila nevesta vso noč pokonci in od časa do časa zaplesala. Ko sem jo vprašal, ali je to res, je dejala: »Kaj ne bi bilo, ko pa so godci tako lepo igrali, da še nikoli ne tako, vsaj meni se tako zdi.«

Za želje ju nisem vprašal. Le kaj bi si želela, saj hčerka in zet dobro skrbita zanju. Predvsem zdravja in še veliko let lepega življenja pa jim želimo vsi, ki Erjavčevega ata in mamo poznamo.

Mori Ludvik

Nepozabno srečanje

Čeprav nisem član zelene bratovščine, sem z naravo in živalskim svetom v njej zaradi svoje službe močno povezan. Kar polovico kilometrov opraviš namreč po gozdnih cestah, zato doživim marsikatero nepričakovano, a ljubo srečanje s prebivalci gozdnega sveta.

V naravi se poskušam gibati tako, da s svojo prisotnostjo ne motim tamkajšnjega življenja. Kot mi je žal, da mora zaradi mene srna s šopom trave v gobčku pobegniti na mirnejši kraj, tako mi je žal tudi slehernega ptička, ki si stre perut ob vetrobrano, ko mu z vozilom usodno križam pot. Še vedno se spominjam velike sove, ki mi je nekoč v mraku priletela v žaromet, saj so njene velike oči, v katerih je tisti hip že ugašalo življenje, spominjale na oči otroka. Na Pogorju, kjer je mnogo gamsov, sem naletel na brezskrbno se pasoč trop, ki me zaradi nasprotnega vetra ni začutil. Zatopljen v vsakodnevne misli sem se naenkrat znašel v njihovi neposredni bližini in bil prav tako presenečen kot oni. Stari bradači so me strmo opazovali, medtem ko so matere pehale mladice v sredo tropa, nakar so jo jadrno odkurili prek melišča, nekam proti Karpuhu. Prelep je bil pogled na živi plaz sivih hrbtov, ki se je presenetljivo hitro pomikal čez podrast med pečinami.

Mufloni, katere sem zmotil pri paši med Naravnikom in Plešivcem, so spominjali na kožuhočinast slap, ki se zlije čez cesto in že naslednji trenutek usahne. Prevzela me je urnost in moč teh živali, saj so kot za šalo skakale s spodnjega roba ceste, daleč na zgornji rob in kot privid izgubile v gori. Na vožnji po gozdni cesti sem srečal tudi kuno in reči motam, da izgleda v svojem okolju mnogo krvoločnejša, kot pa na ovratniku kakšnega plašča. Vsa ta bežna srečanja pustijo v človeku nepozabne vtise, pomirjajo ga in notranje bogatijo, zato bom vedno hvaležen usodi,

ki je poskrbela, da sem kar iz avta opazoval divjega petelina pri njegovem spontanem dvorjenju.

V tem zapisu namenoma ne uporabljam števil in metrov. Pravi »jager« vidi večje število živali v tropih kot navaden smrtnik, pa tudi metri so pri lovcih mnogo krajši kot pri ribičih. Čeprav mi bratovščina enih in drugih ni neznana, bom dogodek opisal tako, kot sem ga resnično doživel sam.

Na kraju ceste na Polovcu, pri tako imenovanem »mačjem koritu«, sem opazil dve divji kuri in najprej pomislil, da sta okuženi s steklino, saj se nista umaknili niti, ko sem se jima z vozilom čisto približal. Le zvedavo sta se ozirali, kot da pričakujeta nekaj mnogo pomembnejšega, kot pa je stari fičo. Srečen, da vidim prvič žive kure v njihovem okolju iz take bližine, sem že hotel odpreti okno in pomoliti ven svojo radovedno »bubo«, kot sem kot zadet otrpnil na svojem sedežu. Tisti hip se je namreč njegova visokost — divji petelin pokazal na cesti pri kokoših. V spomin sem si priklical vse lovske pogovore o naskakovanju na tega črnega lepota, pa tudi televizijski film, kjer sta lov nanj uprizorila pokojni igralec Jože Zupan kot vodič in Borut Mencinger kot lovski zelenec. Petelin je samo pogledal levo-desno in pred izbuljenimi očmi soferja v fičko nenadoma začel svoj svatbeni ples. Kot da hoče izkoristiti vsak trenutek svojega življenja in kot da bi vedel, da o svoji usodi ne odloča sam, ampak je ta odločena že davno pred nastopom lovne sezone, na kakšni zakajeni lovski seji! Tiste trenutke sem na vse to res pomislil, ker pa na lovske zakone in širše interese ne morem vplivati, sem se raje ves predal trenutku in pozabil na ironijo prelepega ptiča, ki je plod misli, da lahko počne le na kaki skriti gozdni jasi, do katere je treba pešačiti več ur,

žrtvovati noč in tvegati, da se zjutraj vrneš domov utrujen, moker, neredko pa tudi pijan. Črni lepotec je na trenutke spominjal na razkošno kočijo iz kakšnega filma. Njegov, v obliki pahljače, razprostrti rep, njegova glava, kot z rdečim žametom okrašena in skrita v nasršeni puh, krila, s katerimi je ob zavoljih podrsaval po tleh, ali kremplji, ki so razkopavali tla pod seboj, so dajali v tistem trenutku njegovi podobi neko neusahljivo moč, nekaj neponovljivega, nekaj za kar ni besed, ampak je treba videti, da lahko občutiš. Koketnost in graciozna hoja okrog svojih dveh izvoljenk, ki sta ga zaljubljeno opazovali, je dopolnil še z enim presenečenjem zame, saj ga do takrat nisem niti čul, kaj šele videl. Med svojim plesom je naenkrat obstal in medtem ko je njegovo telo kot v velikem naporu trznilo, se je slišal zvok kot udarec dveh kovin. Po trudapolnem klepanju je zopet nastopilo obdobje plesa in priklanjanja, nakar se je zaljubljena trojica napolnila v gozd proti vrhu Polovca, kot da se je že tako dovolj pregrešila proti vsem zakonom s tem, da je poskrbela za svatbeno predstavo na cesti, namesto na kakšni košati bukvi ali visokem macesnu in to v mrzlem jutru med nalletavanjem snega in nič kaj lovski uri. Bil je namreč poznoaprilski dan, ura pa pol devet. Ko sem smatral, da je družina že dovolj oddaljena sem previdno izstopil in jo nato kraddoma zasledoval. Uporabljal sem vse trike, ki sem jih poznal iz pripovedovanja in se premikal samo tedaj, ko je petelin izvajal svoj svatbeni ritual, medtem ko se kokoši zame tako nista zmenili. Lepa podoba razkošatega petelina, ki se je odražala na svetlejšem ozadju gozda, medtem ko je plesal na nekem štoru, je ugasnila v trenutku, ko je pod nami na vlaki zaropotal traktor. S svojim ropotom je pregnal mojo trojico nekam v sosednje krošnje, mene pa vrnil v stvarnost. Saj sem bil medtem skoraj uro odsoten od vseh dnevnih skrbi, daleč v drugem svetu. V svetu, katerega doslej nisem poznal! Pokazal pa mi je pot do lažjega razumevanja tistih ljudi, ki noč za nočjo zahajajo v gore, vračajo pa se utrujeni, toda pomirjeni in srečni. Tudi zgrešen strel lahko prinese sprostitev, ki smo je v današnjem času pri premagovanju vsakodnevnih težav vsi tako potrebni.

Med vračanjem v dolino sem premišljeval, do kam bo šel naš razvoj. Ali bo mogoče ohraniti naravno okolje in živalski svet v njem tudi še za naslednje rodove. Vedno več novih cest v osrčje gozdov kot tudi vedno večja uporaba različne mehanizacije, na nepristopnih krajih pa zaobročkanje bukve, temu niso porok. Brez svojega tisočletnega okolja se živalski svet ne bo obdržal in bojim se, da bodo naši zanamci poslušali pripovedi o naskakovanju na divjega petelina kot neresnično bajko, saj dokazov, da so ti pernatilci res živeli, ne bo.

Da ta zgodba ni izmišljena lahko potrde delavci, ki so tistega dne delali na bližnjem sečišču in mi povedali tudi, komu bo ta lepi ptič po svoji smrti krasil vitrino. Domneva o usodi petelinovega življenja je bila s tem potrjena in v tistem trenutku sem si želel le to, da naj izdatno poskrbi za svoje potomstvo. To potomstvo pa naj nudi še komu in ne samo lovcem toliko užitka, kot ga je njihov prednik meni v tistem nepozabnem jutru.

Marjan Čuješ





Franc RING se je rodil 22. 9. 1927. leta v Libeličah, kjer je preživel vrstniki otroška leta in spoznaval tegobe takratne družbe. To je bil čas približevanja druge svetovne vojne in čas vojne same, ki se mu je z vsemi svojimi grozotami vtisnila v spomin. Po končani vojni se je šel učiti za mizarja. Uspešno je opravil pomočniški izpit in se zaposlil v okrajnem mizarstvu na Prevaljah. Še istega leta je moral v JLA. Po vrnitvi iz JLA je prišel nazaj v okrajno mizarstvo. Toda ne za dolgo, kajti mizarstvo se je z vso strojno opremo preselilo na žago v Pameče. Skupaj s stroji je odšel tudi naš Franci. Takrat še pomislil ni, da ga bo premestitev za stalno privezala na ta kraj. Tukaj si je ustvaril družino in dom.

Kot delavca-mizarja so ga odlikovale lastnosti kot so skromnost, delavnost, zavzetost in strokovnost; tudi v najtežjih trenutkih je našel pot naprej.

Kmalu zatem mu je bila zaupana naloga mizarkega mojstra. Takrat so izdelovali najrazličnejše pohištvo. Želja po večji strokovni usposobljenosti pa ga je vlekla naprej in tako je leta 1961 odšel v Škofjo Loko v šolo za delovodjo.

Kot delovodja je opravljal različne naloge in delovna opravila; bil je vodja furnirnice, sodeloval je pri uvajanju tehnologije za panel plošče, suho-montažnih podbojev vse do uvedbe sodobne tehnologije v novi tovarni pohištva.

Vedno si je prizadeval, da je svoje naloge opravljal s posebnim čutom odgovornosti, zavestjo. Jezil se je, če ni delo teklo tako, kot bi moralo.

S Francem smo bili vsi delavci v zelo pristnih prijateljskih odnosih. Kadar koli in kjerkoli je bilo potrebno, je sodeloval, pomagal pri oblikovanju te ali one tehnološke zamisli, ki jo je bilo potrebno spraviti v življenje.

Bil je mož, ki je veliko naporov, znanja in truda vložil v napredek tovarne in kraja, v katerem živi.

Njegova ustvarjalnost se ni zrcalila samo na strokovnem področju, temveč tudi v družbenopolitičnem in samoupravnom življenju TOZD, saj je soustvarjal v najrazličnejših odborih, v samoupravnih telesih in organih KS, kjer je vedno, kadar je bilo potrebno, deloval v prid razvoja in napredka naše samoupravne socialistične družbe.

Ob njegovi upokojitvi mu sodelavci želimo še veliko ustvarjalnih let z željo, da bi še marsikatero zamisel, ki jo nosi v sebi, pomagal uresničiti za naš skupni napredek.

B. M.

EKIPA LESNE ZASEDLA OSMO MESTO

V Črni na Koroškem se je končalo tekmovanje v rekreacijski ligi v malem nogometu, ki ga vsako leto organizira TVD Partizan Črna.

Prijavljenih je bilo deset ekip. Ekipo LESNE je zastopala TOZD žaga Mušenik, za katero so igrali:

Franc Plesec, Zvonko Kotnik, Srečko Povsod, Franc Mrzel, Jože Uršnik, Slavko Fišer, Jože Pečnik, Hinko Petrič, Rafael Mlačnik in Marko Škrubej.

Fantje se zavedajo, da bi bila lahko uvrstitev višja, vendar zaradi raznih obveznosti ekipa ni bila vedno kompletna; z malo športne sreče pa bi bila lahko uvrstitev vseeno višja.

Rezultati zadnjega kola:

Šmelc — Lesna	5 : 4
Lampreče — Swing	1 : 0
Faktor — SMB	3 : 2
Kralj Matjaž — Balos	1 : 2
Center — Kovinar	1 : 2

Lestvica na koncu prvenstva:

1. Center	27 točk
2. Kovinar	24 točk
3. Lampreče	23 točk
4. Šmelc	21 točk
5. SMB	19 točk
6. Faktor	18 točk
7. Swing	18 točk
8. Lesna	16 točk
9. Balos	8 točk
10. Kralj Matjaž	6 točk

Slavko Fišer

BIL JE RES PRAVI KMET



Štrikar Ivan

Rajnega Štrikarja sem poznal že takrat, ko so mu pravili še Peršči Anzi. Bil je sin precej velike kmetije na Šelempergu, vendar mu ni bilo namenjeno, da bi kmetoval doma. Zakaj, tega ne vem, ker sem bil takrat še premlad, dobro pa se še spominjam, ko je moj oče večkrat rekel: »Škoda, da Anzi ni dobil grunta!«

Mi vsi, ki smo ga poznali, vemo, da je bilo to res škoda. Kajti Anzi se je izkazal res kot pravi kmet. Bil je naravnost zaverovan v zemljo, držal se je krčevito za njene nedrije vse življenje. Pobjal se je po kmetijah kot najemnik; za dodatni zaslužek se je »bajžal« s furo, pri vsem tem so mu pridno pomagali žena in doraščajoči otroci. Garali so, si pritrgovali od ust; prihranili so si toliko, da so si v Reki kupili nekaj arov zemlje, kjer so si postavili skromno hišico in hlev. Vzeli so v najem nekaj zemlje in začeli gospodariti na svojem, na novo urejenem gruntu. Velika želja: kmetovati na svojem gruntu, se je Perščevemu Anziju končno izpolnila.

Vendar sreča ni nikoli popolna. Tudi na novo urejeni in krvavo prigarani kmetiji ni bila.

Prva nadloga je bila bolezen, ki je počasi, toda vztrajno izpodjedala nekaj tako močnega možakarja.

Hudo je biti bolan, dvakrat huje pa je, ko moraš nemočno gledati, ko te kliče polje, živina, ko terja grunt svoje. Poleg bolezni je moral rajni Anzi vrsto let prenašati tudi to veliko bol.

Druga nadloga, ki je močno prizadela novo urejen grunt, pa je bila posledica današnjega nezadržanega razvoja.

Kraj Tolsti vrh premore morebiti vsega skupaj deset hektarov ravnega polja. Peršči Anzi, ki se je dotlej vseskozi pobijal po bregih, si je želel, da si uredi kmetijo na tej ravnini. Ravno v času, ko si je to za silo uredil, so to ravnino zavohali urbanisti in sklenili, da jo pozidajo. Hiše so rasle druga za drugo, obkolile so novo kmetijo; približale so se njenemu cimpovju; še več: okoli in okoli so jih postavili, toda Anzi je »avžval« naprej! Ni se dal, vztrajal je dalje. Najemal je drugo zemljo, čeprav je bila bolj oddaljena.

Bil je res pravi kmet. S krvavo prigaranimi prihranki je kupil zemljo in zgradil cimpovje v prvih povojnih letih, prav takrat, ko so kmečki ljudje množično bežali z zemlje in se zaposlovali kjerkoli že. Povsod so se počutili bolj kot na brežni in skopi zemlji. Rajnega Anzija to ni motilo; ni ga premamilo osemurni delavnik, ne redna plača in še vrsta drugih ugodnosti. Krčevito se je držal zemlje; bil je zadovoljen z nerednimi in neenakomerno razdeljenimi dohodki!

Takšne misli so gotovo najlepši spomin na rajnega Anzija. Časi so se namreč že toliko spremenili, da gledamo na kmečki stan malo bolj spoštljivo. Hrana postaja namreč vse večji problem v naši visoko razviti družbi. Kljub vsemu napredku v znanosti in tehniki raste kruh še vedno samo tam, kjer je vedno: v zemlji! Tisti ki ga prideluje, je kmet. Tak kmet, in sicer v pravem pomenu besede, je bil rajni Peršči Anzi.

Naj mu bo zemlja, kateri je bil vse življenje tako zvest, zdaj lahka!

sosed Ajnžik

Naši izdelki na sejmu v Celovcu

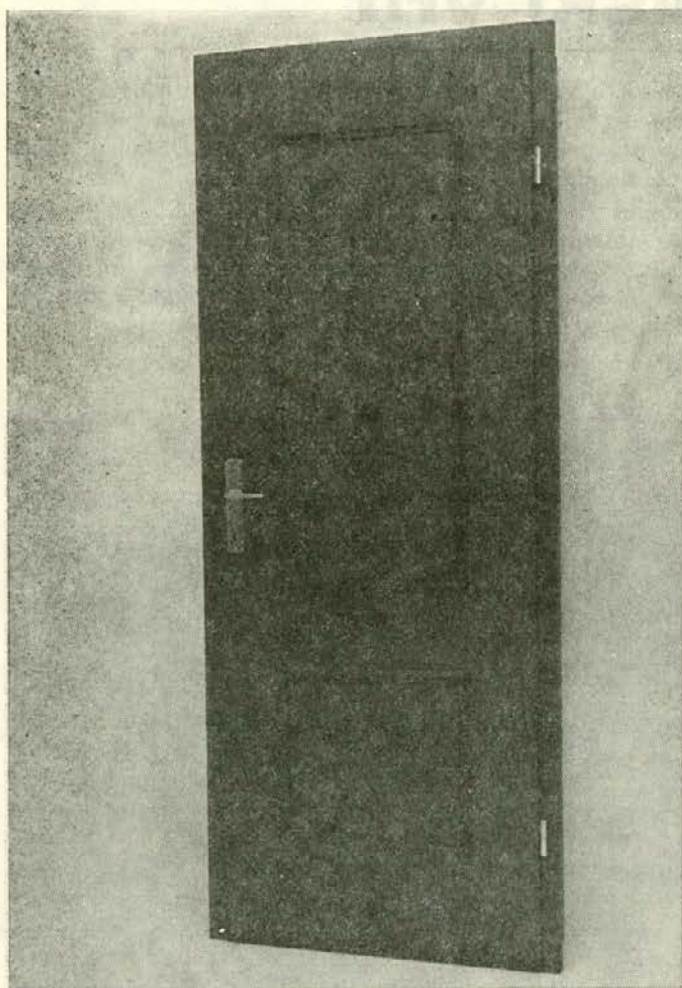
Na lesnem sejmu v Celovcu, ki je bil od 14. do 23. avgusta, je delovna organizacija LESNA razstavljala nekaj svojih proizvodov.

V sklopu delovne organizacije Slovenijales smo razstavljali vratna krila, podboje in obloge. Zanimanje je bilo največje za lužena vratna krila in stilna vratna krila.

V sklopu delovne organizacije Lesnina smo razstavljali vzmetnice, ki jih proizvajamo v TOZD Nova oprema. Zanimanje za te izdelke je bilo usmerjeno predvsem kot dokompletacija teh proizvodov z ostalim pohištvom.

Poleg tega, da smo predstavili naše proizvode v tujini, smo izkoristili priložnost sejma za informiranje vseh individualnih kupcev, da lahko dobijo vse naše izdelke v maloprodajni trgovini v Pamečah. Obiskovalci sejma so lahko dobili tudi kompletan prospektni material z maloprodajnimi cenami.

Ida Robnik



Stilna vratna krila



Tekmovanje gozdnih delavcev

Turistični teden v Črni

V okviru XXVI. koroškega turističnega tedna je temeljna organizacija Gozdarstvo Črna organizirala tekmovanje gozdnih delavcev sekačev. Tekmovanje je bilo v nedeljo, 16. avgusta. Sodelovalo je štirinajst gozdnih delavcev TOZD Gozdarstva Črna in TOK Ravne, izven konkurence pa sta se udeležila tekmovanja dva gozdarja iz Gozdnega gospodarstva Nazarje in eden iz TOZD Gozdarstvo Slovenj Gradec.

(Nadaljevanje na 12. strani)



PRIJATELJSKO SREČANJE V ODBOJKI

Po medobratnih tekmah v odbojki, kjer je ženska ekipa DSSP osvojila 1. mesto in moški (na žalost) zadnjo, se je v nas vzbudila želja, da naše športne moči pomerimo še s kom. Zato smo na prijateljsko srečanje, ki je bilo v petek, dne 3. julija 1981, povabili športnike iz »Stol« Kamnika, ki so se našemu povabilu radi odzvali.

Odbojgarsko srečanje smo organizirali na športnih igriščih na Pungartu z namenom, da jih navdušimo nad našim gorskim turizmom in rekreacijo, ki nam jo ponuja naša dolina.

Pred samim srečanjem smo se zbrali v domu, kjer smo si izmenjali prijateljski stisk rok s športniki, ki so pa že naši stari znanci z lesariade in prijateljskih srečanj.

Po okrepitevi z obaro smo na igrišču pripravili uraden sprejem in goste obdarili z našim propagandnim materialom in plaketo Lesne. Moram reči, da so bili nad našim sprejemom prijetno presenečeni.

Tako smo prišli do samega pričetka tekem. Fantje so odstopili prednost nežnejšemu spolu in zasedli navijaška mesta ob igrišču. Med njimi je bil na naše veliko veselje tudi tov. Potočnik Tone, dipl. inž. gozd., ki nas je z navdušenim navijanjem bodril vse do konca tekem.

Tremo, ki se je pred tekmo prikradla v nas športnice, je pregnal žvižg piščalke, ki je dal znak za pričetek tekme. Tremo smo ob spoznanju, da smo nekoliko močnejše od nasprotnic v drugem setu popolnoma premagale. Ker so se odbojkašice iz Kamnika prav ogrele šele ob koncu drugega seta, so po porazu želele odigrati še en set.

Priznati moram, da smo se morale močno potruditi, da smo ob navdušenem navijanju obeh moških ekip dobile tudi tretji set.

Zelo zanimivo je bilo srečanje moških ekip, ki sta bili precej izenačeni. V dokaz razigranosti naj dodam še to, da si je eden od igralcev med igro poškodoval nogo, drugi glavo, da ne navedem vseh tistih, ki so zaradi navijanja prišli ob glas.

Na veliko veselje so tekmo dobili naši fantje.

Medtem ko smo se mi trudili na igrišču, je posebna ekipa pripravljala dobrote na žaru, ki so se gostom in nam po tekmi posebej prilegle. Pogostitev smo jim pripravili v domu v posebni sobi, ki pa smo jo »bolj težko dobili« z izgovorom, da ni koga, ki bi sobo po odhodu gostov počistil. Še dobro, da naši gostje tega niso slišali, sicer se tako navdušeni nad našim turizmom verjetno ne bi zanimali za počitnice v našem domu.

Za veselo razpoloženje je poskrbel Popič Marjan s svojo harmoniko in nas je zabaval dolgo v noč.

Mislim, da so bili športniki iz Kamnika kljub porazu zelo navdušeni nad dobro organiziranim športnim srečanjem in toplim sprejemom, saj so izrazili željo, da se kmalu zopet vidimo.

Za dobro organizacijo pa moramo pohvaliti tov. Walzl Jožo, vodjo ženske odbojgarske ekipe DSSP.

Milena Križaj

(Nadaljevanje z 11. strani)

Tekmovalci so se uvrstili na naslednja mesta:

1. SREBRE Ivan, 621,5 točk, Gozdarstvo Črna
2. OBRETAN Peter, 601,5 točk, Gozdarstvo Črna
3. OBRETAN Andrej, 598,5 točk, Gozdarstvo Črna
4. KOS Stanko, 587,5 točk, Gozdarstvo Črna
5. ADAMIČ Ivan, 586,5 točk, Gozdarstvo Črna
6. KOS Leopold, 543,0 točk, Gozdarstvo Črna
7. KOTNIK Jože, 537,5 točk, Gozdarstvo Črna
8. SKERLOVNIK Anton, 532,5 točk, Gozdarstvo Črna
9. KAVČIČ Jože, 497,5 točk, Gozdarstvo Črna
10. GARBNER Peter, 475,5 točk, TOK Ravne
11. KUNC Vinko, 458,5 točk, TOK Ravne
12. KUMPREJ Mirko, 453,0 točk, TOK Ravne
13. VOLER Jurij, 441,0 točk, TOK Ravne
14. KUMPREJ Jani, 200,0 točk, TOK Ravne

Iz Gozdnega gospodarstva Nazarje sta se udeležila tekmovanja LENKO Andrej in URBANC Franc, iz TOZD Gozdarstva Slovenj Gradec pa OGRIZ Stanko.

Tekmovanje je potekalo na nogometnem igrišču v Črni. Gledalci so lahko uživali ob kulturnem programu, ki so ga pripravili delavci TOZD Gozdarstva Črna, za jedačo in pijačo pa so poskrbeli kmetje s svojimi specialitetami.

I. R.

Delovna akcija v TIP Otiški vrh

V času remonta v mesecu avgustu so bile v TOZD Otiški vrh dobavljene velike količine lesne surovine. Iz Češke smo prejeli 72 vagonov lesne mase, poleg tega pa je kontinuirano prihajal les z našega domačega področja. Skupaj je bilo dobavljeno ca. 7000 m³ lesne mase.

Ta čas so imeli delavci TIP Otiški vrh kolektivni dopust, zato so na pomoč pri razkladanju in zlaganju lesa priskočili vojaki vojne pošte Dravograd. Dva dni je dvajset vojakov zlagalo drva po dvanajst ur na dan. Dolžni smo jim zahvalo za požrtvovalno delo, saj bi brez njih težko vskladiščili ves dobavljen les. Na pomoč so priskočili tudi delavci TOZD Transport in servisi s svojimi tovornjaki, delavci Zage Otiški vrh, CLS in delavci ŽTP.

